

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/281/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612209684
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1612209684.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobkyne: S. Č., K.. XX.XX.XXXX, O. X. XXX, v zast. JUDr. Luciou Danišovičovou, advokátka so sídlom: Bratislava, Drieňová 1/ D, proti žalovanému: P. Š., K.. XX.XX.XXXX, O. J., Z. XXX/XX, v zast. JUDr. Dašou Šulejovou, Advokátka so sídlom: Fedinova 16, Bratislava, o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 13.09.2018, č.k. 5C/128/2012-336, takto

rozhodol:

I. Súd p r i k a z u j e žalovanému zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver voči Slovenskej sporiteľni a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.08.2007, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný splácať žalovaný.

II. Súd p r i k a z u j e žalovanému zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.11.2008, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný splácať žalovaný.

III. Súd p r i k a z u j e žalobkyni zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pôžičku voči L. Q., K.. XX.XX.XXXX vo výške 6.638,78 Eur, s tým, že pôžičku je povinná celú splatiť žalobkyňa.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý vyplatiť žalobkyni sumu 9.818,73 eur na vyrovnanie jej majetkového podielu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 400,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Súd žiadnej zo strán n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. prikázal žalovanému zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver voči Slovenskej sporiteľni a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.08.2007, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný splácať žalovaný. II. Prikázal žalovanému zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.11.2008, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný splácať žalovaný. III. Prikázal žalobkyni zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pôžičku voči L. Q., K.. XX.XX.XXXX vo výške 6.638,78 Eur, s tým, že pôžičku je povinná splatiť žalobkyňa. IV. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 12.903,94 Eur na vyrovnanie jej

majetkového podielu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 400,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. VI. Žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 CSP, § 143, § 145 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, § 149 ods. 4, § 150, § 511 ods. 1, § 511 ods. 3, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že žalobkyňa sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov (ďalej len BSM) z dôvodu, že po rozvoде účastníkov nedošlo k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

3. Svojim písomným podaním zo dňa 03.01.2014 žalobkyňa svoj návrh zmenila. Uviedla, že hodnota úveru a pôžičky, ktoré boli účastníkom poskytnuté počas trvania manželstva bola vo výške 51.937,90 Eur, pričom tieto peňažné prostriedky boli vyplatené v čase trvania BSM. Keďže tieto, pôžičkou nadobudnuté prostriedky ust. § 143 Obč. zák. nevylučuje z režimu BSM, patrili aj tieto prostriedky do BSM. Boli použité výhradne na výlučný majetok žalovaného, výhradne ako investícia do domu v jeho vlastníctve. V zmysle ust. § 150 Obč. zák. je potom žalovaný povinný tieto peňažné prostriedky do BSM vrátiť. Tieto peňažné prostriedky predstavujú po vrátení do BSM aktívum, ktoré je potrebné vysporiadať. Žalobkyňa uviedla, že počas trvania manželstva sa obaja účastníci stali dlžníkmi voči peňažným ústavom z týchto záväzkov: 1. zmluva o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá so Slovenskou sporiteľnou a.s. dňa 10.08.2007, úver v sume 32.540,04 Eur (980 000,- Sk), ktorého zostatok bol k 17.03.2011 28.858,80 Eur a suma uhradená na tento úver do 17.03.2011 bola vo výške 3.671,24 Eur, 2. zmluva o stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá s Prvou stavebnou sporiteľnou a.s. dňa 16.11.2008, úver v sume 6.131,30 Eur, ktorého zostatok bol k 17.03.2011 vo výške 3.911,01 Eur a suma uhradená na tento úver do 17.03.2011 bola vo výške 2.688,66 Eur, 3. zmluva o splátkovom úvere č. 0633267485 uzavretá so Slovenskou sporiteľnou a.s., úver v sume 6.638,78 Eur (200 000,- Sk), ktorý bol ku dňu 17.03.2011 vyplatený. Tieto záväzky boli teda nadobudnuté oboma manželmi počas trvania manželstva a preto ich treba vyporiadať. Peňažné prostriedky, ktoré boli titulom úveru vyplatené patrili do BSM účastníkov, avšak boli použité na výlučný majetok žalovaného. Preto žalobkyňa žiadala, aby záväzky zo zmlúv existujúce v čase rozhodnutia súdu, boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý by bol povinný ich výlučne sám uhrádzať až do ich úplného splatenia, s náhradovou povinnosťou žalobkyne. Z hypotekárneho úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľnou a.s. č. XXXXXXXXXXXX boli účastníci povinní ku dňu zániku BSM uhradiť 28.858,80 Eur, čím titulom vyporiadania BSM, pri zohľadnení zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké, pripadá do podielu žalobkyne polovica t.j. povinnosť uhradiť sumu 14.429,40 Eur. V prípade stavebného úveru poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľnou a.s. z vyjadrenia tejto sporiteľne vyplýva, že výška stavebného úveru bola 6.131,30 Eur a že stav na účte úveru ku dňu 17.03.2011 bol 3.911,01 Eur, čo predstavuje zostatok úveru. Z toho potom vyplýva, že povinnosťou žalobkyne by bolo uhradiť polovicu 1.955,50 Eur. V prípade úveru zo zmluvy o splátkovom úvere si toto pasívum žalobkyňa neuplatňovala a to z dôvodu, že nedisponovala žiadnymi písomnými dokladmi preukazujúcimi vznik tohto záväzkového vzťahu a to preto, že ku dňu zániku BSM záväzkov z tohto titulu už neexistoval. Žalobkyňa uvádzala, že účastníci majú záväzok voči jej otcovi L. Q. vo výške 6.638,78 Eur, keď tento uhradil za účastníkov náklady vo výške 5.843,99 Eur z čoho čiastka 1.054,08 Eur predstavuje platbu za silikónovú omietku a to dňa 11.06.2010, čiastka 3.596,- Eur predstavuje platbu za kuchynskú linku a to dňa 16.03.2009 a čiastka 1.193,91 Eur predstavuje úhradu za betónové potery dňa 18.11.2008. Všetky tieto platby žalobkyňa preukázala dokladmi o úhrade, faktúrami, dodacími listami a príjmovými pokladničnými dokladmi. Tiež žalobkyňa predložila súdu doklady o tom, že jej otec si dňa 13.03.2009, teda tri dni pred úhradou faktúry v sume 3.596,- Eur vybral z účtu sumu 3.319,- Eur. Dňa 14.11.2008 si v hotovosti vybral čiastku 50.000,- Sk, dňa 18.11.2008 boli uhrádzané betónové potery za sumu 1.193,91 Eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej otec uhrádzal za účastníkov aj ďalšie práce ako napríklad práce za mostík alebo iné drobné práce, pričom celkovo išlo o práce vo výške 794,79 Eur. Obidvaja účastníci pritom jednoznačne vedeli, že prostriedky poskytnuté im zo strany otca žalobkyne boli pôžičkou, ktorú mali účastníci vrátiť najneskôr do 31.12.2011. K úhrade tohto dlhu bol žalovaný vyzvaný aj písomne listom zo dňa 25.04.2012. Na oboch účastníkov pripadá uhradiť veriteľovi sumu 3.319,39 Eur. Žalobkyňa s poukazom na ust. § 150 Obč. zák. poukázala na to, že žalovaný je povinný nahradiť - vniesť do BSM sumu 51.938,90 Eur, čo predstavuje aktívum. Každému z účastníkov z aktív patrí potom suma 25.969,45 Eur. Záväzok voči SLSP, a.s. žalobkyňa žiadala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom na ňu by pripadla povinnosť žalovanému zaplatiť polovicu záväzku, teda sumu 14.429,40 Eur. Záväzok voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. žalobkyňa tiež žiadala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom na ňu by pripadla povinnosť žalovanému nahradiť polovicu záväzku,

t.j. 1.955,50 Eur. Závazok voči jej otcovi L. Q. navrhovala prikázať do svojho výlučného vlastníctva, pričom na žalovaného by pripadla povinnosť nahradiť jej polovicu záväzku, t.j. 3.319,39 Eur. Potom na vyrovnanie majetkového podielu žiadala zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 12.903,94 Eur. Žalobkyňa napokon podala ďalší návrh týkajúci sa pôžičky poskytnutej obom účastníkom zo strany sestry účastníkov J. Q. na kúpu sedacej súpravy, ktorá bola zakúpená v sume 800,- Eur. Úradu tejto platby sestra žalobkyne preukázala a tiež žalobkyňu vyzvala na úhradu celej dlžnej sumy napriek tomu, že žalobkyňa sa cíti byť z pôžičky zaviazaná iba ako solidárna dlžníčka. Z tohto dôvodu žalovaného vyzvala na vyjadrenie v zmysle ust. § 511 ods. 2 Obč. zák. Na túto výzvu žalovaný nereagoval a ani nevzniesol voči tejto pohľadávke námietky. Preto žalobkyňa dňa 26.03.2014 uhradila veriteľovi - svojej sestre J. Q. celý dlh vo výške 800,- Eur a teda aj časť pripadajúcu na žalovaného. Podľa § 511 ods. 3 Obč. zák. si žalobkyňa uplatnila úhradu sumy 400,- Eur, ktoré zaplatila za žalovaného.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov L. Q., W.K. Q. U. J. Q., písomnými vyjadreniami právnych zástupcov navrhovateľky, obsahom spisu OS Malacky sp. zn. 27C/220/2010, obsahom zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. a S. Š.K. (Q.) U. P. Š. dňa 21.12.2010, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. a odporcom, dokladmi o zmluve o stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi Prvou stavebnou sporiteľnou a.s. ako veriteľom a odporcom a navrhovateľkou ako dlžníkmi, predmetom ktorej bolo poskytnutie stavebného úveru vo výške 6.131,30 Eur, správami Prvej stavebnej sporiteľne a.s. a Slovenskej sporiteľne a.s. o zostatkoch na účtoch ku dňu zániku BSM, resp. ku dňu splatenia úveru, faktúrou č. 123/2009 dodávateľa SAFEKO HOME INTERNATIONAL a.s., Kátovská 1, Holíč vystavenú L. (L.) Q., X. Č.. XXX na sumu 3.596,18 Eur za dodávku kuchynskej linky ROXY 260, barového pultu REA, pracovnej dosky SONORA a príslušenstva, faktúrou č. XXX zo dňa 11.06.2010 na dodávku silikónovej omietky v sume 1.054,08 Eur uhradenú otcom navrhovateľky, faktúrou č. XXX/XXXX dodávateľa SAFEKO TECHNOLOGIES a.s., Kátovská 7, Holíč, vystavenú L. (L.) Q., X. Č.. XXX na sumu 35.967,75 Sk, výpismi z účtu vlastníka L. Q., výpisom z obchodného registra obchodných spoločností SAFEKO HOME INTERNATIONAL a.s. a SAFEKO TECHNOLOGIES a.s., s faktúrami o kúpe stavebného materiálu a elektrospotrebičov a sa ďalším obsahom spisu a rozhodol rozsudkom zo dňa 24.02.2015. Rozhodol tak, že prikázal žalovanému zo záväzkov patriacich do BSM úver voči SLSP a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.08.2007 s tým, že splátky úveru do úplného vyrovnania uhradí žalovaný, ďalej, že záväzok patriaci do BSM, úver voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.11.2008 s tým, že ďalej splátky úveru až do úplného splatenia zaplatí žalovaný. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť pôžičku poskytnutú jej otcom L. Q. vo výške 6.638,78 € v celom rozsahu. Súd uložil žalovanému povinnosť žalobkyni zaplatiť sumu 12.904,94 € na vyrovnanie jej podielu.

5. Vo veci rozhodol súd prvej inštancie svojim rozsudkom. Krajský súd v Bratislave svojim uznesením sp. zn. 5Co/112/2016-249 zo dňa 30.03.2017 zrušil prvostupňový rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Pri rozhodovaní o výške prikázania záväzkov patriacich do BSM. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné spočítať čo bolo ku dňu zániku BSM splatené na jednotlivých úveroch a polovica je vkladom, ktorým sa žalobkyňa podieľala svojou mierou na výlučnom majetku žalovaného, pretože žalovaný má povinnosť splácať všetky zostatky úverov. Odvolací súd ako druhú alternatívu uviedol možnosť zobrať hodnotu všetkých úverov, rozdeliť ich na polovicu a toto posúdiť ako investíciu žalobkyne na majetok žalovaného, avšak potom je potrebné zaviazat' splácať zostatky úverov oboch v rovnakej miere. Ďalej druhostupňový súd uviedol, že nerozumie totožnosti sumy úveru č. XXXXXXXXXXXX a dlžobe voči L.T. Q. a tiež uviedol, že súd prvej inštancie nezapočítal do výslednej sumy predstavujúcej hodnotu úveru a pôžičky splátkový úver v SLSP a.s. č. XXXXXXXXXXXX pričom túto skutočnosť súd prvého stupňa nezdôvodnil. Z dôvodov nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil.

7. Po zrušení rozsudku zo dňa 24.02.2015 súd opäť vypočul účastníkov a ich právnych zástupcov, oboznámil sa z ich písomnými podaniami, opätovne zisťoval v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. a SLSP a.s. stav splácania jednotlivých úverov poskytnutých účastníkom počas trvania manželstva.

8. Súd z dokazovania zistil, že účastníci boli manželia. Ich manželstvo bolo uzavreté dňa 07.07.2007 a rozvedené rozsudkom Okresného súdu Malacky v konaní sp. zn. 27C/220/2010 zo dňa 04.03.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2011. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti

nachádzajúcej sa v kat. úz. J. a to rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na prac. č. XX/X a pozemku parc. č. XX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 109 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX Okresného súdu v Malackách, katastrálneho odboru. Túto nehnuteľnosť žalovaný nadobudol dňa 23.07.2007 po uzatvorení manželstva titulom darovacej zmluvy. Medzi účastníkmi je nesporné, že táto nehnuteľnosť je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že počas trvania manželstva boli účastníkom poskytnuté vyššie uvedené úvery v celkovej sume 45.300,12 Eur, keď im bol poskytnutý hypotekárny úver č. XXXXXXXXXXXX SLSP a.s. na sumu 32.530,04 €, stavebný úver č. XXXXXXXXXXXX Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. na sumu 6.131,30 € a splátkový úver č. XXXXXXXXXXXX SLSP, a.s. na sumu 6.638,78 € (32.530,04 + 6.131,30 + 6.638,78 = 45.300,12 €). Počas trvania manželstva bola časť poskytnutých úverov uhradená. Zostatok úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľňou a.s. ku dňu zániku BSM bol vo výške 28.858,80 Eur a z titulu vyporiadania BSM, vychádzajúc zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké pripadá podielu žalobkyne polovica tejto sumy t.j. povinnosť uhradiť sumu 14.429,40 Eur. V prípade stavebného úveru poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľňou bola výška stavebného úveru ku dňu zániku BSM 3.911,01 Eur a taktiež pri zohľadnení zásady, že podiely manželov sú rovnaké pripadá do podielu žalobkyne polovica z tejto sumy, teda suma 1.955,50 Eur. Rodičia žalobkyne, konkrétne otec navrhovateľky účastníkom poskytli peňažné prostriedky vo výške 6.638,78 Eur (200 000,- Sk). Hodnota úverov a pôžičky predstavuje sumu 51.938,90 Eur. Tieto peňažné prostriedky boli poskytnuté a čiastočne vyplatené v čase trvania BSM. Boli použité výhradne na výlučný majetok žalovaného a to ako investícia do rodinného domu v jeho vlastníctve. Závazky voči peňažným ústavom sú preukázané, vyplývajú z predložených dokladov a ani nikto z účastníkov ich nespochybňoval. Sporný bol záväzok účastníkov voči otcovi žalobkyne v hodnote sumy 6.638,78 Eur. Účastníci peňažné prostriedky získané z úverových prostriedkov nespotrebovali na zakúpenie vlastnej nehnuteľnosti. Nespotrebovali ich ani na zakúpenie hnuťelných vecí významnejšej hodnoty (okrem tých vecí, ktoré súd v konaní vyporiadal) a nespotrebovali ich ani na zvýšenie svojej životnej úrovne, ale boli spotrebované na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Túto skutočnosť opakovane obaja účastníci potvrdzovali vo svojich výpovediach. Žalovaný v priebehu konania od jeho začiatku nepopieral, že by peňažné prostriedky získané z úverových zdrojov boli použité na iný účel ako na rekonštrukciu domu v jeho výlučnom vlastníctve. Až po zrušení prvostupňového rozsudku začal tvrdiť, že nie je preukázané na čo boli finančné prostriedky z úverov použité, avšak v tomto smere nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu. Naopak žalobkyňa preukazovala podrobným rozpisom vykonanú rekonštrukciu podľa položiek a aj peňažnými hodnotami. Z čoho vyplynulo, že ani peňažné prostriedky zo spoločných úverov účastníkov a vlastné nasporené finančné prostriedky žalovaného nepostačovali na vykonávanú rekonštrukciu. Požičali si preto od jej otca a to v takej forme, že tento za nich zaplatil určité práce, resp. tovar. Otec žalobkyne za účastníkov uhradil stavebné práce, kúpu materiálu, kúpu bytového zariadenia, čo všetko sa nachádza v rodinnom dome žalovaného. Úhrady materiálu, ktorý otec žalobkyne za účastníkov zaplatil boli preukázaná písomnými dokladmi.

9. Súd v konaní vypočul ako svedka L. Q., ktorý uviedol, že poskytol účastníkom pôžičku, uhradil betónové potery, zaplatil kuchynskú linku, zaplatil fasádu. Účastníci totiž nemali dostatok peňažných prostriedkov na rekonštrukciu rodinného domu. O tom, ktoré konkrétne práce a ktorý materiál sa na stavbu bude kupovať samozrejme bol svedok so žalovaným dohodnutý, aj keď tento to popiera. Jednalo sa pritom o pôžičku, ktorá mala byť vrátená do konca roka 2011, čo sa však nestalo.

10. Svedkyňa W. Q., matka žalobkyne uviedla, že účastníci bývali po uzavretí manželstva u nich. Potom sa rozhodli zrekonštruovať rodinný dom vo vlastníctve žalovaného. Ona s manželom sa dohodla na tom, že za týmto účelom účastníkom požičajú peniaze. Prvýkrát sa jednalo o sumu 30.000,- Sk, druhýkrát o sumu 100 000,- Sk, ktorá bola použitá na kúpu kuchynskej linky, ďalšia suma bola požičaná vo výške cca. 30 000,- Sk. Ďalej svedkyňa uviedla, že účastníkom zakúpili niektoré elektrospotrebiče ako napríklad chladničku, mikrovlnku, vysávač, varnú kanvicu. Svedkyňa sa tiež vyjadrila, že žalovaný sa v minulosti vyjadril tak, že si uvedomuje to, že mu boli požičané peniaze a že ich vráti. Neskôr toto začal popierať.

11. Svedkyňa J. Q., sestra žalobkyne uviedla, že má vedomosť o tom, že jej rodičia účastníkom požičali peňažné prostriedky. Nešlo o jednorazovú pôžičku ale peňažné prostriedky boli poskytnuté postupne, pričom celkovo išlo o 200 000,- Sk. Svedkyňa uviedla tiež, že má vedomosť o tom, že bol dohodnutý, aj keď len ústne termín vrátenia pôžičky. Ona sama účastníkom požičala na sedáciu súpravu a to čiastku 800,- Eur. V tejto sume dala príkaz svojej banke, aby uhradili faktúru za dodávku tohto tovaru. Aj v správe pre príjmateľa uviedla, že sa jedná o úhradu za sedačku. Tieto peniaze v čase výsluchu svedkyne vrátené tiež neboli.

12. Pôžičku zo strany otca žalobkyne žalovaný úplne spochybňoval, tvrdil, že nevie o žiadnej. Žalobkyňa ale písomnými dokladmi preukázala, čo všetko uhradil jej otec za účastníkov v súvislosti s rekonštrukciou rodinného domu žalovaného a s jeho zariadením. Súdu boli predložené dodacie listy, faktúry, pokladničné bloky a dokonca aj výpisy z peňažného účtu L. Q., z ktorých vyplynulo, že iba niekoľko dní pred konkrétnymi platbami v prospech účastníkov si on vybral v hotovosti svoje finančné prostriedky. Podľa názoru súdu je treba považovať záväzok účastníkov voči otcovi žalobkyne vo výške 6.638,78 Eur za preukázaný. Išlo o pôžičku poskytnutú rodinným príslušníkom žalobkyne a preto žalobkyňa aj žiadala, aby bola prikázaná do jej výlučného vlastníctva s tým, že na vyrovnanie majetkového podielu bude zaviazaný žalovaný.

13. Po zrušení rozsudku zo dňa 24.02.2015 žalobkyňa naďalej žiadala rozhodnúť tak aby súd žalovanému prikázal záväzok splatiť nesplatený záväzok hypotekárneho úveru č. XXXXXXXXXXXX SLSP a.s. a nesplatený záväzok stavebného úveru č. XXXXXXXXXXXX poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľňou a.s.. Žalobkyňa žiadala aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť jej na vyrovnanie jej majetkového podielu sumu 12.903,94 € a titulom regresného nároku sumu 400 €. Žalobkyňa ako ďalší alternatívny návrh žiadala rozhodnúť tak, že by sa malo vychádzať z celkovej sumy investícií vo výške 51.938,90 € a z tejto sumy jej potom patrí polovica, to je suma 25.969,45 €. Žalobkyňa tiež navrhla aby súd nahradil vyhlásenie vôle žalovaného tak, že žalobkyni vydá písomné potvrdenie o tom, že sa žalovaný so žalobkyňou v časti záväzkoch patriacich do BSM a to:

- v časti úveru voči SLSP a.s. na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.08.2007,
- v časti úveru voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.11.2008 dohodli na vypořadání tak, že tieto úvery je povinný splácať výlučne žalovaný.

14. Žalobkyňa navrhla sebe prikázať záväzok patriaci do BSM pôžičku voči L. Q., K.. XX.XX.XXXX vo výške 6.638,78 € s tým, že pôžičku je povinná zaplatiť.

15. Žalovaného navrhovala zaviazat' na zaplatenie sumy 25.969,45 € na vyrovnanie jej majetkového podielu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

16. Žalovaného navrhovala zaviazat' na zaplatenie sumy 400 € na vyrovnanie jej majetkového podielu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a žiadala rozhodnúť o trovách konania.

17. Žalovaný navrhoval rozhodnúť o hnutelných veciach, ktoré podľa jeho názoru do BSM patria. Navrhoval sumu 26.200,06 € považovať za investíciu žalobkyne do jeho majetku, čo je polovica hodnoty všetkých poskytnutých úverov počas trvania manželstva účastníkov poskytnutých SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 32.530,04 €. Prvou stavebnou sporiteľňou č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 6.131,30 €, SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 6.638,78 € a SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 7.100 €.

18. Žalovaný navrhoval prikázať sebe a žalobkyni splácať zo záväzkov patriacich do BSM zostatky úverov voči SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 28.858,80 €, Prvej stavebnej sporiteľni a.s. č. úveru 211623901 v sume 3.911,01 € a SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 7.100 € každému v jednej polovici.

19. Súd vypořadával všeobecnú hodnotu majetku patriaceho do BSM, pričom túto tvorili iba záväzky. Hodnota úverov a pôžičky predstavovala sumu 51.938,90 Eur. Tieto úvermi nadobudnuté prostriedky tiež patria do BSM a boli použité výhradne na výlučný majetok žalovaného. S poukazom na cit. ust. § 150 Obč. zák. je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a povinný nahradíť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Preto je žalovaný povinný peňažné prostriedky ako aktívum do BSM vrátiť a je ich potrebné vypořadať. V akej výške boli účastníkom poskytnuté peňažné prostriedky, ako boli uhrádzané a aký bol ich zostatok ku dňu zániku BSM, súd už vyššie uviedol a je to preukázané zo správ peňažných ústavov, ktoré sú obsahom spisu. Aktívum predstavuje čiastku 51.938,90 Eur a potom každému z účastníkov z aktíva patrí suma 25.969,- Eur. Záväzok voči Slovenskej sporiteľni a.s., ktorý pripadá na žalobkyňu aj žalovaného je po 14.429,40 Eur, záväzok voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. pripadá na žalobkyňu aj žalovaného po 1.955,50 Eur. Záväzok voči otcovi žalobkyne pripadá na každého z účastníkov po 3.319,39 Eur. Z tohto

potom vyplýva, že na vyrovnanie majetkového podielu žalobkyne je žalovaný povinný zaplatiť rozdiel a to sumu 12.903,94 Eur (25.969,45 - 14.429,40 - 1.955,50 + 3.319 = 12.903,94).

20. Žalovaný až na pojednávaní dňa 15.02.2018 navrhol vyporiadať úver poskytnutý výlučne jemu ako dlžníkovi veriteľom SLSP, a.s. dňa 19.01.2011 č. XXXXXXXXXXXX. Tento úver žalovaný splatil dňa 27.11.2015 žalovaný mimoriadnou splátkou bezhotovostne (správa na č.l. 304). Jednalo sa o úver, ktorý si zobral výlučne žalovaný, iba on uzatváral úverovú zmluvu. Malo sa jednať o úver vo výške 7.100 €. Žalobkyňa o ňom ani nevedela, nedala súhlas k uzavretiu takéhoto úveru a bol poskytovaný vtedy keď účastníci spolu už ani nežili a počas trvania manželstva z tohto úveru bola zaplatená iba jedna splátka, ktorú však nemožno započítať v prospech žalobkyne ani čiastočne. Nebol dôvod vysporiadať v konaní tento výlučný peňažný záväzok žalovaného. Rovnako neprichádzalo do úvahy rozhodovať až po 3 rokoch od zániku BSM manželov o hnutelných veciach tak ako to žalovaný navrhoval s poukazom na cit. ust. § 149 ods. 4 Obč. zák..

21. Pri tom komu treba prikázať záväzok voči Slovenskej sporiteľni a.s. a voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. súd vychádzal z tej skutočnosti, že sa jedná o peňažné záväzky, ktoré uhradil a naďalej uhradza žalovaný. Jedná sa totiž o peňažné prostriedky, ktoré boli použité výlučne na jeho nehnuteľnosť a iba on má z nich úžitok. Súd považuje nad akúkoľvek pochybnosť za preukázané, že peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom vyporiadania BSM, získané z úverových prostriedkov boli použité iba na rekonštrukciu, na zhodnotenie majetku žalovaného. Na zhodnotenie jeho majetku boli použité spoločné finančné prostriedky účastníkov, aj keď získané z úverov. Sú to teda finančné prostriedky, ktoré sú aj pasívami a zároveň sú aktívom žalobkyne vloženým do výlučného majetku žalovaného, ktoré treba vyporiadať. Žalovaný počas celého trvania súdneho konania nepripúšťal, že (okrem odvolania proti prvostupňovému rozsudku keď navrhoval žalobkyni vyplatiť sumu 3.179,95 €), že žalobkyňa má právo na finančné vyrovnanie. Žalobkyňa svojim podielom na spoločných úveroch vniesla konkrétnu finančnú hodnotu do majetku žalovaného. Žalovaný ani po zrušení prvostupňového rozhodnutia nenavrhol žiadne majetkové vyrovnanie so žalobkyňou iba uviedol, že podľa jeho názoru suma 26.200,06 € je jej investícia do jeho majetku a pritom navrhol prikázať žalobkyni a sebe splácať zo záväzkov patriacich do BSM zostatky úverov v SLSP a.s., Prvej stavebnej sporiteľni a.s. a aj úver č. XXXXXXXXXXXX (aj keď tento úver bol už dňa 27.11.2015 splatený a žalovaný takéto riešenie navrhuje vo svojom podaní zo dňa 18.06.2018), keď tento úver bol poskytnutý výlučne jemu a nebol už čerpaný za trvania BSM (okrem jednej splátky). Žalovaný teda ani neuvažoval o tom, že žalobkyňa má právo na majetkové vyrovnanie s argumentom, že predsa on splácal a doteraz spláca všetky úvery. Žalovaný neprijíma fakt, že za úverové prostriedky na ktorých sa podieľala aj žalobkyňa, keďže boli to spoločné záväzky mohli byť nadobudnuté aj iné hodnoty (napr. spoločná nehnuteľnosť, motorové vozidlo a pod.) a takýto majetok by potom bol predmetom vyporiadania a z takéhoto majetku by žalobkyňa evidentne mala prospech. V konkrétnom prípade však získal majetkovú hodnotu výlučne žalovaný tým, že zo spoločných finančných prostriedkov bola zhodnotená jeho nehnuteľnosť a to na úkor žalobkyne, keďže ona za takto vynaložené finančné prostriedky nemá žiadnu protihodnotu na tieto vložené peňažné prostriedky žalobkyňa má nárok.

22. V prípade záväzku voči L. Q. súd tento prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, keďže sa jedná o záväzok voči jej otcovi. Veriteľ L. Q. účastníkom konania poskytol pôžičku tak, že uhradil niektoré faktúry súvisiace s rekonštrukciou rodinného domu žalovaného dodávateľom týchto prác. Súdu boli predložené písomné dôkazy a to faktúry a potvrdenia o úhradách jednotlivých prác a zaplacení konkrétnych súm. Žalovaný síce od začiatku popieral poskytnutie pôžičky zo strany otca žalobkyne. Nepreukázal však pre toto svoje tvrdenie žiadne dôkazy. Naopak troma svedkami bolo potvrdené, že naozaj rodičia žalobkyne, konkrétne otec žalobkyne účastníkom poskytol pôžičku, ktorá sa mala vrátiť. Poskytnutie tejto pôžičky súd považoval za preukázané a nesporné (§ 151 C.s.p.).

23. V prejednávanej veci súd bol toho názoru, že nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali, aby sa súd pri vyporiadaní odchyľil od zásady rovnosti podielu účastníkov na spoločnom majetku. Súd bol toho názoru, že treba pri vyporiadaní BSM vychádzať zo zásady rovnosti podielu účastníkov na spoločnom majetku.

24. Z vyššie vykonaného dokazovania súd zistil, že BSM účastníkov predstavujú iba záväzky. Spoločné peňažné prostriedky účastníkov ku dňu zániku BSM neexistovali, resp. žiaden z účastníkov nenavrhol vyporiadanie takýchto peňažných prostriedkov. Pri vyporiadaní BSM súd vychádzal z vyššie cit. ust. § 150 Obč. zák. a teda z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Bolo potrebné vyporiadať

už iba záväzky, teda kto tieto záväzky v neuhradenej časti veriteľom zaplatí a súd určil aj výšku čiastky, ktorá zodpovedá podielu žalobkyne na majetku, ktorý získal aj prostredníctvom spoločných záväzkov žalovaný. V tejto čiastke súd žalovaného zaviazal zaplatiť určenú sumu žalobkyne. Súd mal tiež preukázanú výšku pôžičky, ktorú účastníkom poskytla sestra žalobkyne J. Q. a to vo výške 800,- Eur. Celú túto pôžičku veriteľovi vrátila žalobkyňa a voči žalovanému si uplatnila polovicu z tejto sumy s poukazom na vyššie cit. ust. § 511 Obč. zák.. Súd aj v tejto časti návrhu žalobkyne vyhovel, keďže aj v tejto časti mal za preukázané existenciu pôžičky poskytnutej obom účastníkom počas trvaniach ich manželstva a aj tú skutočnosť, že celú pôžičku, teda aj tú časť, ktorú mal zaplatiť žalovaný zaplatila žalobkyňa. Súd preto žalovaného zaviazal aj na zaplatenie 400,- Eur žalobkyne.

25. Súd rozhodol rovnako ako svojim prvým rozhodnutím zo dňa 24.02.2015 keď aj po doplnení dokazovania nezistil nové skutočnosti a dôvody pre iné rozhodnutie.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa sa svojou žalobu domáhala o vyporiadanie BSM. Súd rozhodol podľa jej návrhu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, vzniklo jej právo na náhradu 100% ich účelne vynaložených trov.

27. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil. Svoje odvolanie žalovaný odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Žalovaný namieta, že súd prvej inštancie sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v jeho predošlom zrušujúcom uznesení. Rozsudok súdu prvej inštancie i keď inak odôvodnený je totožný vo výroku s predchádzajúcim rozsudkom. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie mal prikázať žalobkyne a žalovanému splácať zostatky úverov každému v 1. Súd rozhodol na základe sporných tvrdení účastníkov konania, sporných tvrdení svedkov a na základe sporných listinných dôkazov. Z vykonaného dokazovania nevyplýval skutkový stav, tak ako ho súd prvej inštancie opísal v odôvodnení rozhodnutia a súd sa taktiež nevyporiadal s masou BSM. Nezaoberal sa prikázaním tých ktorých konkrétnych huteľných vecí patriacich do BSM žalobkyne a žalovanému Nevyporiadal sa s námietkou žalovaného, ktorý mal v čase poskytnutia úveru z Prvej stavebnej sporiteľne a.s., našetrované finančné prostriedky - 3.826,88 eur, pričom zmluva o stavebnom sporení bola uzatvorená v roku 2002, teda pred uzatvorením manželstva.

28. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá V odvolaní žalovaný nespochybňuje zistený záver súdu, že počas manželstva strany svojim spoločným právnym úkonom sa stali dlžníkmi z troch úverov prevzatých u rôznych finančných inštitúcií. Súd podľa nášho názoru vykonaným dokazovaním správne dospel k záveru, že peňažné prostriedky získané z týchto úverov boli celkovo v sume 45.300,12 Eur, a strany ich nadobudli do BSM a to z dôvodu, že ust. § 143 OZ z režimu BSM peňažné prostriedky získané pôžičkou nevylučuje. Súd sa podľa nášho názoru správne nestotožnil s tvrdením žalovaného, že hodnota peňažných prostriedkov obdržaných titulom úverov do BSM má predstavovať až 52.400,12 Eur, keďže súd podľa nášho názoru správne posúdil, že úver prevzatý výlučne úkonom žalovaného vo výške 7.100 Eur do BSM nepatrí. V odvolaní žalovaný nenamieta, že by súd nesprávne vyhodnotil použitie peňažných prostriedkov patriacich do BSM na výlučný majetok žalovaného. V odvolaní žalovaný poukazuje na to, že sa súd prvej inštancie neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého mal súd prvej inštancie sčítať čo bolo splatené na jednotlivých úveroch a polovicu z tejto sumy posúdiť ako vklad, ktorým sa žalobkyňa podieľala na výlučnom majetku žalovaného. Napriek uvedenej výtke žalovaný v odvolaní takýchto mechanizmus vysporiadania BSM ani nenavrhuje. Podľa názoru žalobcu takýto postup nie je možný - nemožno jednotlivé splátky úverov posudzovať ako vklad žalobkyne na výlučnom majetku žalovaného, keďže žalobkyňa realizovala úhrady záväzkov, ktoré patrili do BSM. V odvolaní žalovaný navrhuje, s ktorým mechanizmom súhlasíme, že súd má pri vyporiadaní BSM vychádzať z hodnoty všetkých úverov poskytnutých počas trvania manželstva do BSM, pričom polovica z tejto hodnoty predstavuje investíciu žalobkyne do majetku žalovaného. Takto ale súd prvej inštancie postupoval, keď hodnotu všetkých úverov voči peňažným inštitúciám na podklade vykonaného dokazovania ustálil na sumu 45.300,12 Eur, Žalovaný namieta (str. 5 odvolania), že súd vyniesol rozsudok na základe sporných tvrdení strán a nevysporiadal sa s pôžičkou, ktorú mal stranám konania poskytnúť otec žalobkyne. Vo svojom odvolaní však žiadne bližšie argumenty žalovaný neponúka, neuvádza v čom bol postup súdu či myšlienkový proces vedúci k výroku rozhodnutia nesprávny. Bod III. odvolania v ktorom sa žalovaný tejto časti masy BSM venuje, je len sumárom priebehu konania, keď žalovaný uvádza, čo namieta vo svojom prvom odvolaní vo veci. Žalobkyňa riadne písomnými dôkazmi preukázala nadobudnutie pôžičky od jej otca L.T. Q. do BSM, ako aj použitie týchto spoločných

peňažných prostriedkov na výlučný majetok žalovaného. Žalovanému sa podľa nášho názoru nijako nepodarilo spochybniť žalobkyňou predložené doklady - sám nepredložil žiadne iné doklady, nenavrhol súdu žiadne iné doklady zaobstarať, jeho argumenty o tom, ktoré práce uhradené fyzickou osobou mali byť kedy vykonané, sú len dohadmi. Nie je pravdou tvrdenie, že žalobkyňou predložené doklady o objednávke kuchynskej linky sú odlišné od skutočne dodanej kuchynskej linky. Žalobkyňa do spisu totiž žiaden nákras kuchynskej linky či vizualizáciu nezakladala - tým ani nedisponuje. Založila cenovú ponuku, faktúru a dodací list. Je to práve žalobca, ktorý si „na internete vytlačil“ (zápisnica 11.03.2014) akýsi výrobok žalobkyni neznámej spoločnosti, ktorý sa svojim obchodným názvom zhoduje s obchodným názvom skutočne dodanej kuchynskej linky a vyhlásil, že uvedené výrobky nie sú totožné. Poukazujeme na to, že na skutkové zistenia súdu prvej inštancie namietal žalovaný už vo svojom prvom odvolaní zo dňa 27.05.2015, pričom odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení nesprávnosť postupu súdu nekonštatoval. V tomto smere bol preto postup súdu, ktorým pôžičku L. Q. stranám sporu vo výške 6.638,78 Eur zahrnul do aktív BSM (v dôsledku čoho posúdil aktíva patriace do BSM na celkom sumu 51.938,90 Eur) a ktorým posúdil použitie týchto peňažných prostriedkov na výlučný majetok žalovaného, správny. Súd prvej inštancie podľa nášho názoru postupoval správne, keď záväzky voči peňažným inštitúciám prikázal žalovanému - za náhradu žalobkyne a záväzok voči fyzickej osobe prikázal žalobkyni - za náhradu žalovanému. Tvrdenia žalovaného v konaní ohľadne vyporiadania týchto záväzkov sú zmätočné - žalovaný na mnohých miestach, m.i. aj v jeho odvolaní voči prvému rozsudku súdu prvého stupňa tvrdí, že účastníci sa dohodli (tj. vyporiadali dohodou o vyporiadaní BSM), že tieto záväzky bude hradiť len žalovaný). Vo svojom odvolaní však už žalovaný navrhuje, aby záväzky voči peňažným inštitúciám súd vysporiadal tak, že každá zo strán je povinná platiť záväzok v jednej polovici. To, že žalovaný mal za to, že ohľadne ďalšieho splácania spoločných záväzkov sa strany dohodli tak, že ich bude ďalej splácať len žalovaný, odvodzujeme aj z toho, že žalovaný si vôbec neuplatnil náhradu splátok úverov, ktoré po zániku BSM uhrádzal aj za žalobkyňu. Žalovaným vznesený odvolací návrh, aby súd rozhodol o záväzkoch účastníkov tak, že z nich budú aj naďalej zaviazané obe strany ako dlžníci, je návrh, ktorý sa javí ako nadbytočný. Zmluvy o prevzatí úverov uzatvorili predsa obe strany na strane dlžníkov, keď na druhej strane bola peňažná inštitúcia. Rozhodnutie súdu o prikázaní zostatkov nesplatených úverov niektorej zo strán je tak len úpravou vnútorných vzťahov spoludlžníkov, ktorí majú solidárne postavenie. Takéto rozhodnutie nemá dosah na veriteľa, pretože rozsudok je v tomto smere záväzný len pre účastníkov konania. Výrok rozsudku, ktorým súd prikazuje zostatky úverov a povinnosť ich ďalšieho splácania len jednej zo strán je však opodstatnený v prípade, ak má odraz v časti aktív, kde sa v rámci širšieho vyporiadania BSM racionalizujú vzájomné právne vzťahy medzi bývalými manželmi. Odvolací návrh žalovaného je o to viac nepochopiteľnejší, keď sa v rámci konania na súde prvej inštancie žalovaný bránil vyplateniu akejkoľvek peňažnej sumy žalobkyni, avšak v odvolaní navrhuje, aby súd zohľadnil sumu 26.200.06 Eur ako investíciu žalobkyne - čo znamená, že žalovaný žiada, aby ho súd zaviazal uhradiť žalobkyni sumu 26.200,06 Eur a žiada, aby žalobkyňa naďalej uhrádzala svoj podiel na spoločných záväzkoch, tj. vo predpísaných výškach mesačných splátok a v lehotách splatnosti určených v úverových zmluvách, čo nakoniec pre neho znamená aj to, že hoci je znovu ženatý, akúkoľvek zmenu úverových podmienok bude musieť nasledujúce roky až do splatenia hypotekárnych úverov riešiť vždy len v spolupráci s bývalou manželkou. Odvolací návrh žalovaného v tomto smere je bez vnútornej logiky, nezodpovedá štandardom súdnej praxe. Žalovaný neuviedol v čom bol podľa neho rozsudok súdu prvej inštancie nesprávny a v čom bol právne nesprávny. Žalovaný navyše navrhuje, aby súd prikázal stranám uhrádzať úver (č. XXXXXXXXXXXX), ktorý už neexistuje - bol uhradený. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považujeme za správne. záväzok žalovaného č. úveru XXXXXXXXXXXX vo výške 7.100 Eur (splátkový úver): Žalovaný namietal, že o záväzku z úveru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 7.100 Eur mal súd rozhodnúť tak, že ho prikáže obom stranám sporu. Žalovaný bližšie k tejto argumentácii nič neuvádza. Z odvolania žalovaného nie je zrejmé, prečo rozsudok súdu v časti, ktorým nezohľadnil tento úver žalovaného, považuje žalovaný za nesprávny. Právne posúdenie súduže tento záväzok nepatrí do BSM, lebo podľa výslovného tvrdenia žalovaného o prevzatí tohto úveru žalobkyňa nevedela, nedala k nemu súhlas, bol mu poskytnutý v čase, keď účastníci spolu nežili, a z tohto titulu neprichádza do úvahy v konaní o vyporiadaní BSM vysporiadať jeho výlučný peňažný záväzok, považujeme bezvýhradne za správne a plne v súlade s ust. § 150 OZ. hnutelné veci: Osobitne nelogicky vyznieva námietka žalovaného pokiaľ ide o vyporiadanie hnutelných vecí, ktoré nie sú v držbe žalobkyne, ak tieto hnutelné veci vôbec existujú, tak s nimi disponuje žalovaný, žalobkyňa mu v užívaní nijak nebráni a nežiada za ich užívanie žalovaným žiadnu protihodnotu. Nežiada dokonca ani náhradu hodnoty týchto vecí v rámci vyporiadania BSM. Ohľadne hnutelných vecí teda neexistuje medzi stranami žiaden spor, je preto nepochopiteľné, prečo ho žalovaný vyvoláva. Žalovaný svoj návrh na vyporiadanie BSM ohľadne hnutelných vecí, učinil až po uplynutí troch rokov odo dňa zániku BSM, keď trojročná lehota zanikla 17.03.2014. Ohľadne

hnuteľných vecí (ak by ich existencia bola žalovaným preukázaná), potom platí, že medzi stranami došlo k vyporiadaniu uplynutím času podľa ust. § 149 ods. 4 OZ („Ak do troch rokov od zániku BSM nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnuteľné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z BSM pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva (...)“). Uvedené podporuje aj početná judikatúra, napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo 51/2011: Z dôvodu, že žalobkyňa zastávala právny názor odvodený od vyššie uvedenej judikatúry, nepovažovala za potrebné vyjadriť sa k nepochopiteľnému návrhu žalovaného, aby si ona ponechala akési hnuteľné veci, ktoré od roku 2010 (rozpad spoločnej domácnosti) užíva výlučne žalovaný. S hnuteľnými vecami sa súd prvého stupňa v rozsudku na čl. 336 vysporiadal tak, že vyslovil, že neprichádzalo do úvahy rozhodovať až po troch rokoch od zániku BSM o hnuteľných veciach (bod 22. rozsudku). V tomto smere súd prvej inštancie postupoval podľa nášho názoru správne, správne zistil skutkový stav (rozhodné dátumy) a správne ho právne posúdil. Žalovaný vo svojom odvolaní (str. 6) namieta, že súd do masy BSM nezahrnul zostatky na účtoch strán, neskúmal zostatok ku dňu zániku BSM vôbec. K tejto námietke žalovaného žalobkyňa uvádza, že žiadna zo strán v priebehu šesť rokov trvajúceho súdneho konania neučinila predmetom BSM zostatky na bankových účtoch. Osobitne žalovaný v civilnom sporovom konaní nepredložil žiaden dôkaz o výške zostatkov svojho bankového účtu a nežiadal súd o zaobstaranie si dôkazov o výške zostatkov bankových účtov žalobkyne. K prezentovanému názoru žalovaného počas pojednávania, že súd je povinný vyporiadať zisťovať všetok majetok strán sporu, žalobkyňa opakovane uvádza, že súd vyporiadava len ten majetok, ktorý niektorá zo strán sporu učiní predmetom BSM. Uvedené vyplýva už zo stabilnej judikatúry, napr. rozsudok NS ČR 22 Cdo 684/2004.

29. Ďalšie vyjadrenia súdu zaslané neboli.

30. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. (t. j. v celom rozsahu) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 C.s.p. Odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci nebolo potrebné doplniť dokazovanie, skutkový stav bol súdom prvej inštancie zistený v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie vo veci, (odvolací súd použil na rozhodnutie vo veci iba iný výpočet majetku patriaceho do BSM - v čase jeho zániku) rovnako nedošlo k situácii ktorú predpokladá ust. § 382 C.s.p. pretože všetky ustanovenia použitých právnych predpisov boli prejednané na súde prvej inštancie a to opakovane - aj po zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodnutím odvolacieho súdu v tomto konaní č.k. 5Co 112/2016-249 zo dňa 30.03.2017.

31. Po oboznámení sa s obsahom rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý tento uviedol v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení.

32. Strany sporu spolu uzavreli manželstvo dňa 07.07.2007 a rozvedené bolo rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 27C/220/2010 zo dňa 04.03.2011, právoplatnosť rozsudok nadobudol dňa 17.03.2011. Počas trvania manželstva dňa 23.07.2007 nadobudol žalovaný do osobného vlastníctva darovaním nehnuteľnosť v kat. úz. J. a to rodinný dom súp. č. XXX, postaveného na prac. č. XX/X a pozemku parc. č. XX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 109 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX Okresného súdu v Malackách, katastrálneho odboru. Počas trvania manželstva sa manželia stali spoločne dlžníkmi v týchto záväzkoch: zmluva o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá so Slovenskou sporiteľnou a.s. dňa 10.08.2007, úver v sume 32.540,04 Eur (980 000,- Sk), ktorého zostatok bol k 17.03.2011 28.858,80 Eur a suma uhradená na tento úver do 17.03.2011 bola vo výške 3.671,24 Eur, 2. zmluva o stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá s Prvou stavebnou sporiteľnou a.s. dňa 16.11.2008, úver v sume 6.131,30 Eur, ktorého zostatok bol k 17.03.2011 vo výške 3.911,01 Eur a suma uhradená na tento úver do 17.03.2011 bola vo výške 2.688,66 Eur, 3. zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá so Slovenskou sporiteľnou a.s., úver v sume 6.638,78 Eur (200 000,- Sk), ktorý bol ku dňu 17.03.2011 vyplatený. Uvedené záväzky manželia nadobudli počas trvania manželstva spoločne a sú teda aj predmetom vyporiadania BSM. V konaní bolo nesporné, že finančné prostriedky, ktoré manželia na základe týchto pôžičiek a úverov získali, boli použité na rekonštrukciu a skvalitnenie ich spoločného bývania - vyššie spomínanej nehnuteľnosti v osobnom vlastníctve žalovaného (preukázané aj napr. výpoveďou žalovaného na pojednávaní zo dňa 11.04.2013).

33. Ďalším dlhom, ktorý manželom počas trvania ich manželstva vznikol, bol dlh vo výške 6.638,78 eur ktorého veriteľom je otec žalobkyne. Uvedené bolo v konaní preukázané výpoveďami svedkov ale najmä listinnými dôkazmi založenými do spisu žalobkyňou (dôkazy nachádzajúce sa na č.l. 82 - 91). Rovnako bolo v konaní preukázané, že manželia získali (požičali si) od sestry žalobkyne finančné prostriedky na kúpu novej sedacej súpravy v sume 800 eur. Túto skutočnosť má odvolací súd za preukázanú najmä z príkazu na úhradu danom J. Q. zo dňa 26.03.2009, v ktorom táto v správe pre príjemcu uviedla „sedačka S. U. P..“

34. Vzhľadom na uvedené nie je možné súhlasiť s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keď prikázal záväzky, ktoré stranám vznikli voči bankovým inštitúciám za ich manželstva žalovanému a zároveň tieto pokladal za aktívum strán a žalovanému uložil povinnosť vyplatiť žalobkyňi sumu 12.903,94 eur na vyrovnanie jej majetkového podielu.

35. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že finančné prostriedky získané z týchto troch úverov boli použité na renováciu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČSSR, sp. zn. 4 Cz 10/1966 (R 46/1966): Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nemožno ponechať stranou ani pohľadávky a dlhy, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

36. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

37. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

38. Za preukázané pasíva, ktoré treba vyporiadať má odvolací súd za preukázané tieto záväzky:

a/ úver Slovenskej sporiteľne a.s., zmluva o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2007. Zostatok úveru, ktorý je treba splatiť vo výške 28.858,80 eur. Doteraz uhradená suma - 3.671,24 eur.
b/ úver Prvej stavebnej sporiteľne a.s., zmluva o stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2008. Zostatok úveru, ktorý je treba splatiť vo výške 3.911,01 eur. Doteraz uhradená suma - 2.688,66 eur.
c/ úver Slovenskej sporiteľne a.s., zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Úver je vyplatený (splatených celých 6.638,78 eur).

39. Z uvedeného je zrejmé, že nakoľko všetky úvery boli použité na renováciu domu vo vlastníctve žalovaného, je prirodzené, že zostatok týchto úverov súd prikáže žalovanému na splácanie. Teda súd prikáže žalovanému zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver Slovenskej sporiteľne a.s., zmluva o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2007 a úver Prvej stavebnej sporiteľne a.s., zmluva o stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2008.

40. Taktiež je zrejmé, že suma ktorá tvorí doteraz zaplatenú časť týchto úverov (pri úvere č. XXXXXXXXXXXX - 3.671,24 eur a pri úvere č. XXXXXXXXXXXX - 2.688,66 eur, pri úvere č. XXXXXXXXXXXX - 6.638,78 eur) tvorí časť, ktorú manželia už splatili zo zdrojov patriacich do BSM, preto polovicu z týchto vynaložených zdrojov 12.998,68 eur (3.671,24 + 2.688,66 + 6.638,78) teda 6.499,34 eur (12.998,68 / 2) je potrebné, aby žalovaný uhradil žalobkyňi, na vyrovnanie jej majetkového podielu, ktorý vložila do majetku v osobnom vlastníctve žalovaného.

41. V ostatnom sa odvolací súd pridrižiava rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pôžičku sestry žalobkyne, ktorú stranám táto poskytla v sume 800 eur, splatila žalobkyňa sama. Preto v zmysle § 511 Občianskeho zákonníka súd vyhovel žalobkyňi a zaviazal žalovaného na splatenie sumy 400 eur (polovica splatenej pôžičky) žalobkyňi.

42. Pokiaľ sa jedná o záväzok bývalých manželov zaplatiť L. Q. dlh vo výške 6.638,78 eur, rovnako ako súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, aj odvolací súd tento prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, keďže sa jedná o záväzok voči jej otcovi. Zároveň odvolací súd zohľadnil polovicu tohto dlhu, ktorá pripadá na žalovaného tak, že sumu 3319,39 eur pričítal k sume 6.499,34 eur (spolu teda 9.818,73 eur), ktorú má žalovaný žalobkyni uhradiť na vyrovnanie jej majetkového podielu.

43. Námietskou žalovaného týkajúcou sa vyporiadania aj hnutelných vecí na ktoré poukazuje žalovaný vo svojom odvolaní odvolací súd nezohľadnil a na túto neprihliadal nakoľko vyporiadanie hnutelných vecí žiadna zo strán počas celého konania trvajúceho od 22.08.2012 až doteraz nežiadala.

44. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP tak, že ich žiadnej zo strán sporu nepriznal. V prípade vyporiadania BSM vzhľadom na charakter sporu nie je možné určiť pomer úspechu a neúspechu na výsledku konania, preto nie je možná aplikácia ustanovení § 255 CSP. Je preto oprávnené požadovať, aby každá zo strán sporu znášala svoje výdavky vzniknuté v konaní (§252 CSP).

46. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).